

[Gustav Pedersen.]

delen med Manufakturvarer, at det er en Helhed. Hvis man overhovedet vil beskatte her, er der ingen anden Udvej end at beskatte hele Branchen.

Maa jeg saa endelig understrege, at vi maa være indstillede paa, at saadan som Landets Stilling er, er det nødvendigt inden for denne Branche at formindske Forbruget. Vi maa gøre os fortrolige med, at der i Fremtiden ikke vil være det Kvantum Manufakturvarer til Raadighed for hver enkelt, som man kunde regne med under Forhold, hvor Handelen foregaar frit mellem Landene, og hvor Produktionsforholdene er helt anderledes.

Der er til Hjælp for de i denne Forbindelse allerdaarligst stillede, nemlig dem, der har Børn, foreslaet en Rabat paa 10 Kr. pr. Barn for mindrebemidlede. Jeg er forberedt paa, at man vil sige, at 10 Kr. ikke er ret meget, naar det drejer sig om Børns Beklædning, men jeg maa i denne Forbindelse minde om, at hvis man modsat lægger 10 Kr. paa, ogsaa hvor det drejer sig om Børns Beklædning, vil man ikke anse 10 Kr. for at være et ringe Beløb. Det, der tilsigtes med disse Rabatkort, er jo ikke at give Tilskud til Børns Beklædning i Almindelighed; det maa ske gennem anden Lovgivning. Det, der tilsigtes, er, at de, der føler denne Afgift haardest, nemlig de, der har Børn og ikke har særlig store Indtægter, faar en Rabat, som nogenlunde erstatter dem den Afgift, der skal betales. Det er Formaålet med det, og i denne Forbindelse vil jeg i alt Fald for mit Vedkommende mene, at det drejer sig om en Lempelse, som har Værdi, ikke mindst for dem, der ellers kunde blive haardest ramt af Afgiften.

De Poster, der er nævnt under Gruppe 3, nemlig vedrørende Papir, er der heller ikke nogen Grund til ved denne Lejlighed at gøre Bemærkninger om; ogsaa dér kan jeg henviser til mine Bemærkninger ved den udlobende Lovs Behandling.

Hvad angaar Glødelamper og Radiorør, er der foretaget en Omlægning paa den Maade, at Importafgiften bliver afløst af en tilsvarende Forhøjelse af den almindelige Omsætningsafgift. Jeg vil tro, at de Virksomheder, der arbejder inden for denne Branche, vil betragte det som en teknisk

Fordel og som Følge deraf ogsaa som et lovmæssigt Fremskridt.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger om det Afsnit, der omfatter Øl og Mineralvande, og dér dele mine Bemærkninger i to Dele, idet jeg først vil omtale det spiritusholdige Øl og derefter Hvidtøl og Mineralvand.

For det spiritusholdige Øls Vedkommende kan man godt sige, at det er en haard Beskatning; Øllet har nu engang maattet holde for ved de indirekte Skatter gennem mange Aar, og man kan vel komme dertil, at den Skat, der lægges paa Øllet, bliver saa stor, at det i væsentlig Grad gaar ud over Mulighederne for at sælge det. Men dér maa man jo i hvert Fald tage i Betragtning — og det gælder ikke mindst for det spiritusholdige Øl —, at i en Tid, der er saa vanskelig, er det et Spørgsmaal, om det ikke kan betragtes som en Fordel, at Forbruget gaar væsentligt ned. Jeg kan i alt Fald ikke for mit eget Vedkommende se, at det vilde være nogen Samfundsulykke, om Forbruget af Bajerskøl skulde svinde, og svinde endda meget betydeligt paa Grund af de Afgifter, der er Tale om her; man kan for saa vidt beklage det, som der ogsaa i det ligger et Beskæftigelsesspørgsmaal, og at Nedgangen i Forbruget af Bajerskøl selvfølgelig paa visse Omraader vil ramme Arbejdere, der enten gennem Tilvirkning eller Transport har været beskæftiget paa dette Omraade. Men hvis man skal se paa Samfundsinteresserne som en Helhed, vil jeg i alt Fald ikke anse det som noget uheldigt, om denne Afgift bevirker, at Ølforbruget gaar endda klækkeligt ned. Noget anderledes stiller Forholdene sig selvfølgelig, naar det drejer sig om Hvidtøl, der i helt anden Udstrækning er et Hjemmeforbrug, og som selvfølgelig for en Del indgaar i almindelig Madlavning; dér kan man sige, at Beskatningen rammer et mere alment Forbrug. Til Gengæld synes jeg, man maa tage i Betragtning, at det jo ikke er et Ernæringsstof, som ikke kan erstattes — der findes her i Landet Tusinder af Arbejderhjem, hvor man overhovedet aldrig anvender en Draabe Øl, heller ikke Hvidtøl —, og man kan saaledes ikke med nogen Ret sige, at Ernærings- eller Sundhedsforholdene af den Grund lider under Beskatningen, men der er, det er der ingen Grund